

Škála tendence k akceptaci mýtů o sexuálním obtěžování

Natálie Nesázalová, Jana Stejskalová, Barbora Majíčková, Aneta Augustinová

Teoretické ukotvení zkoumaného problému

Burn (2019) popisuje sexuální obtěžování jako jednání, při němž jsou lidé vystaveni nežádoucím sexuálním poznámkám, gestům či činům vycházejícím z jejich genderu, genderového projevu nebo sexuální orientace. Přestože se většina sociologických a psychologických studií zaměřuje především na obtěžování v pracovním či školním prostředí, tento jev se stejně často objevuje i v běžných společenských situacích a na veřejných místech (např. v hromadné dopravě, na společenských, sportovních či vzdělávacích akcích). Sexuální obtěžování může probíhat osobně, telefonicky, online prostřednictvím sociálních sítí nebo e-mailu a může zahrnovat i narušování osobního prostoru či manipulaci s osobním majetkem.

Sexuální obtěžování v jakékoliv formě má negativní dopady na oběť násilí. Jakákoliv forma takového násilí přináší závažné následky pro psychické i fyzické zdraví, mezi něž patří například zvýšená míra distresu, ztráta důvěry ve vlastní schopnosti, ztráta sebevědomí, pocity deziluze a zklamání. Ze závažnějších psychopatologických stavů se jedná o rozvoj depresí a úzkostí, poruch příjmu potravy, poruch spánku či řada dalších psychosomatických obtíží až PTSD (Benson & Thompson, 1982; Buchanan et al., 2009; Fitzgerald et al., 1988; Gutek, 1985; Martin-Storey & August, 2016; Richman et al., 1999; Welsh, 1999).

Zahraniční studie ukazují, že profesní dráha jedince, který čelil sexuálnímu obtěžování může být taktéž narušena (Bondestam & Lundqvist, 2020). Sexuální obtěžování přímo na pracovišti potom souvisí s poklesem pracovní výkonnosti, zvýšenou absencí i vyšší mírou fluktuace zaměstnanců. U obětí často dochází ke ztrátě pracovní motivace, loajality a pocitu odpovědnosti vůči zaměstnavateli, což může vést až k rozhodnutí odejít z pracovního místa. Podobně je tomu v akademickém prostředí, kdy obtěžovaný jedinec může zanedbávat akademické povinnosti až po ukončení samotného studia (Huerta et al., 2006).

Postoje zásadně ovlivňují naše vnímání světa, rozhodování i chování. Slouží jako rámec pro hodnocení objektů, jevů a idejí na škále od negativních po pozitivní. Postoje jsou komplexním fenoménem tvořeným afektivními, kognitivními a behaviorálními složkami, které se vzájemně ovlivňují a určují náš celkový postoj (Hogg & Vaughan, 2013). Z pohledu tříložkového modelu postojů postoje zahrnují tři složky psychiky – afektivní (emocionální), kognitivní a konativní (behaviorální). Kognitivní složka postoje zahrnuje soubor přesvědčení a znalostí vztahujících se k objektu postoje, zatímco emoční složka se týká emocionálních reakcí a afektů, které tento objekt vyvolává. Konativní složka zahrnuje chování zaměřené na objekt postoje a úmysly, které k němu směřují (Hewstone & Stroebe, 2006).

Allport (1935) definoval postoj jako mentální a nervový stav pohotovosti, který je organizovaný zkušeností, utváří reakce jedince na okolní předměty i nastávající situace, se kterými přichází do kontaktu a ve kterých se vyskytuje. Postoje jsou produktem aktivního procesu vnímání okolního světa. Zásadně potom ovlivňují mezilidské interakce a lidské chování. Postoje podle Nakonečného (2009) také můžeme chápat jako tendenci ohodnotit určité objekty určitým způsobem. Objektem se stávají konkrétní věci, lidé i pojmy. Proces hodnocení sestává z emotivní, kognitivní i konativní složky naší psychiky a výsledkem je náš vlastní postoj. Postoje jsou

dynamické kognitivně-afektivní konstrukty, které se formují a modifikují v průběhu celého života. Jedná se o souhrn zkušeností, vlivů sociálního prostředí a výsledků sociálního učení (Fishbein & Ajzen, 1970). Dále dle Eagly a Chaiken (1993) mohou postoje nejen vyjadřovat hodnoty a preference jedince, ale mohou také pomáhat při vyrovnávání se s okolními stresory nebo vytvářet součást sociálního přijetí. Postoje mohou obdobně přispívat k akceptaci určitého chování či k přijímání mýtů o některých fenoménech. Jsou tedy úzce spjaté také s mírou akceptace těchto mýtů.

Protože je sexuální obtěžování v jakémkoliv kontextu závažně patologickým jevem a obětí, které jsou mu vystaveny, přináší celou řadu negativních dopadů a dlouhodobých potíží, rozhodly jsme se prozkoumat, jaká je ve většinové společnosti tendence akceptovat mýty o sexuálním obtěžování. Zaměřily jsme se na obě pohlaví, neboť postoje mohou vznikat i přetrvávat bez ohledu na pohlaví a gender. Zároveň považujeme za důležité šířit povědomí o tomto tématu mezi veřejností. Sexuální obtěžování může vzniknout kdekoliv a kdokoli může být jeho svědkem či aktérem. Proto je zásadní nejen umět tyto jevy rozpoznat, ale také vědět, jak na ně vhodně reagovat a případně je zastavit bez ohledu na vlastní pozici či sociální roli. Jen tak lze vytvářet prostředí, které je bezpečné a zároveň citlivé k potřebám obětí.

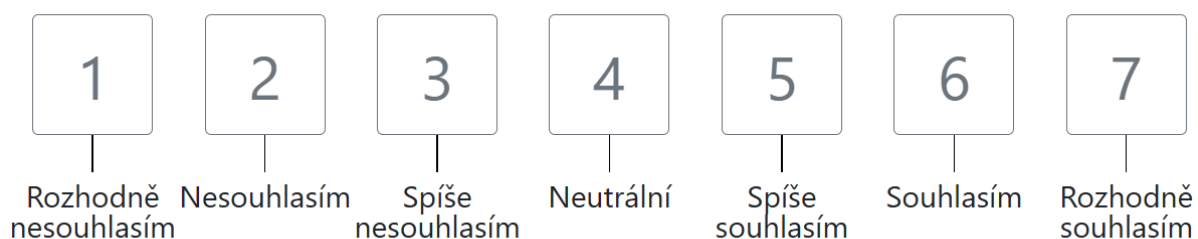
Tvorba položek

Položky sestavené škály vycházejí z překladu anglického originálu inventáře ISHMA (česky Illinoiský Inventář Akceptace Mýtů o Sexuálním Obtěžování). Pro účely výzkumu jsme škálu původně adresovanou mužům genderově adaptovali tak, aby byla relevantní i pro respondentky ženy. Původní škála obsahovala 4 facety (přehánění, skryté motivy, přirozená sexualita, odpovědnost osoby), které v naší provedené faktorové analýze nebyly nalezeny. Oproti původní verzi škály je naše škála pouze jednodimenzionální a netvoří ji jednotlivé subškály.

Všechny položky tvoří výroky v podobě oznamovacích vět o třetí osobě jednotného/množného čísla. Respondent u každého tvrzení volil, nakolik s daným tvrzením souhlasí pomocí sedmibodové škály Likertova typu od “rozhodně nesouhlasím” po “rozhodně souhlasím”.

Obrázek 1: Likertova škála

Odpovědi jsou bodovány od 1 do 7 bodů. Položky vyjadřující úplný souhlas mají hodnotu 7, položky vyjadřující úplný nesouhlas hodnotu 1. Výjimku tvoří 3 položky, které jsou kódované reverzně - v tomto případě 1 bodu odpovídá úplný souhlas a 7 bodům nesouhlas.

Administrovaná škála obsahovala 20 tvrzení. Položky měly následující znění:

1. Dokud osoba nečelí vážným následkům (např. ztráta zaměstnání, újma na zdraví apod.), její obvinění ze sexuálního obtěžování by nemělo být bráno příliš vážně.
2. Lidé, kteří tvrdí, že byli sexuálně obtěžováni, obvykle přehánějí.
3. Pokud dotyčná osoba nevznese obvinění, pravděpodobně situace nebyla dostatečně závažná na to, aby se jednalo o sexuální obtěžování.

4. Je těžké uvěřit obviněním ze sexuálního obtěžování, která nebyla nahlášena v době, kdy se stala.
5. Osoby, které čekají týdny nebo měsíce, než nahlásí sexuální obtěžování, si pravděpodobně jen vymýšlí.
6. Osoby, které tvrdí, že byly sexuálně obtěžovány, si tuto situaci obvykle něčím zapříčinily.
7. Některé osoby si vymýšlí obvinění ze sexuálního obtěžování, aby získali finanční odškodnění od jejich zaměstnavatele.
8. Pokud je někdo přistižen při milostném poměru se svým nadřízeným či nadřízenou, někdy tvrdí, že se jednalo o sexuální obtěžování.
9. Obvinění ze sexuálního obtěžování jsou někdy vznesena bez zjevného důvodu.
10. Obvinění ze sexuálního obtěžování může snadno poškodit kariéru obviněné osoby.
11. Nikdo by neměl být nucen tolerovat sexuální obtěžování na pracovišti.
12. Většině lidem lichotí, když jim kolegové nebo kolegyně věnují sexuální pozornost.
13. Většina lidí si tajně užívá, když s nimi kolegové či kolegyně flirtují.
14. Je nevyhnutelné, že mezi lidmi na pracovišti dochází k projevům sexuálního zájmu.
15. Osoby by se neměly tak rychle urážet, pokud o ně kolega či kolegyně projeví sexuální zájem.
16. Pachatelé sexuálního obtěžování by měli nést odpovědnost za své chování.
17. Nežádoucí sexuální pozornost lze obvykle zastavit tím, že člověk jasně sdělí, že chování druhé osoby není vítané.
18. Nežádoucí sexuální pozornost od kolegy či kolegyně lze obvykle zastavit tím, že se o situaci informuje nadřízený nebo nadřízená.
19. Ve většině případů by obtěžování přestalo, kdyby dotčená osoba jednoduše řekla, aby druhá osoba přestala.
20. Obvinění ze sexuálního obtěžování je třeba brát vážně.

Závěrečnou položku škály tvořila otevřená otázka, která zjišťovala, zda byl/a respondent/ka sám/sama obětí sexuálním obtěžováním ("Byl/a jste někdy vy sám/sama obětí sexuálního obtěžování?").

Výzkumný a standardizační soubor

Škálu jsme administrovaly poměrně dobrému počtu respondentů pomocí online nástrojů. Online administrace škály nezabrala mnoho času a současně poskytla respondentům potřebnou anonymitu, kterou považujeme za zásadní, aby výsledky nebyly zkresleny. Škála byla vzhledem k tématu určena pro populaci osob starší 15 let. Oslovování respondentů a administrace škály probíhala přes sociální síť Facebook, kde byla škála sdílena do různých profesních skupin. Výběr respondentů tak lze označit jako příležitostný výběr. Při manuální revizi dat jsme nenalezly žádné záznamy nasvědčující nedbalému vyplnění, proto jsme nevyřadily žádné záznamy.

Celkový počet respondentů, kteří škálu vyplnili, byl 360. Z toho bylo 267 žen (74,2%) a 93 mužů (25,8%). Škálu opakovaně vyplnilo 28 respondentů, z toho 21 žen a 7 mužů. Respondenti se pohybovali ve věku od 15 do 76 let. Průměrný věk byl 31 let, medián 26 let, a modus 22 let. Standardní odchylka věku byla 12,31 let. Dolní kvartil věku byl 22,0 a horní kvartil věku byl 37,5. U respondentů jsme neměli k dispozici celé datum narození, ale pouze rok. Pro výpočet věku jsme proto předpokládaly, že se narodili v polovině roku, tedy 1.7.

Faktorová struktura inventáře a výběr funkčních položek

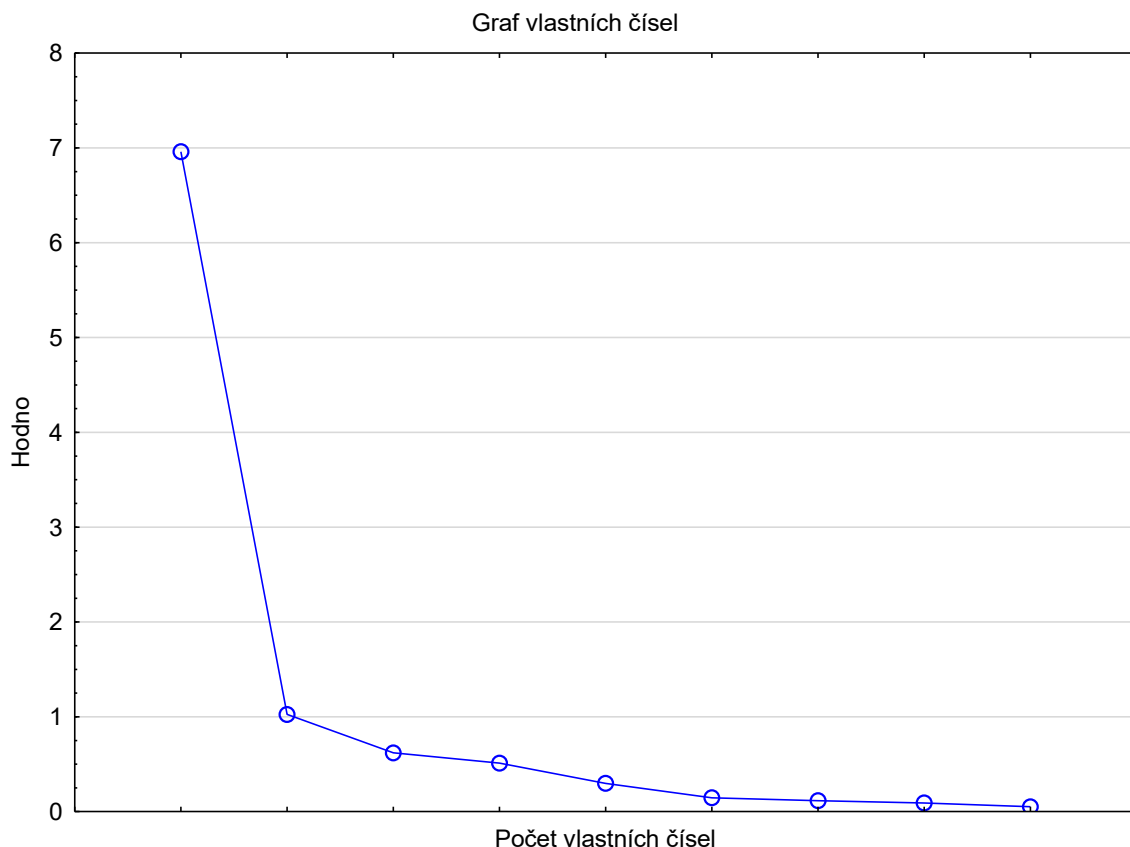
Odpovědi na 20 testových položek byly podrobeny exploratorní faktorové analýze (EFA). Odhady byly stanoveny metodou hlavní osy a pomocí rotace VARIMAX normalizované. Analýza byla provedena na datech 360 respondentů.

Sutinový graf 1 naznačuje přítomnost jednoho dominantního faktoru. Při využití pravidla vlastního čísla větší než 1 lze uvažovat o dvou faktorech.

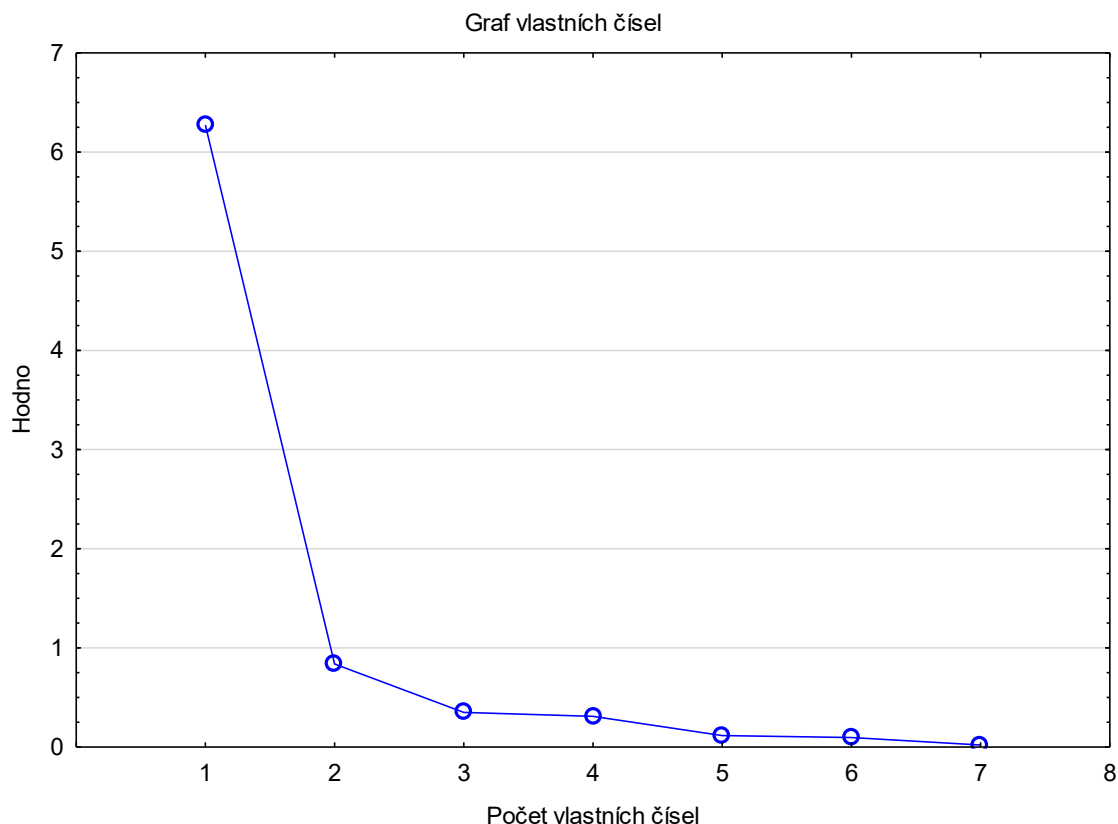
Při podrobnější analýze se ukázalo, že některé položky inventáře sytily zároveň oba faktory, některé naopak spolehlivě nesytily ani jeden z faktorů a současně vykazovaly nízkou komunalitu. Po postupném vyřazení těchto položek byl druhý faktor sycen pouze dvěma položkami, jejichž znění bylo velmi podobné (pol. 12 a 13). Graf 2 zobrazuje dvoufaktorové řešení po vyřazení nevhodných položek, kdy je druhý faktor sycen pouze dvěma položkami.

Na základě analýzy těchto výsledků jsme se proto rozhodly ponechat jednofaktorové řešení s vyřazením položek, které nedostatečně sytily tento jediný faktor (pol. 8, 10, 11, 14, 16 a 18).

Graf 1: Sutinový graf pro 20 položek

Graf 2: Sutinový graf pro 14 položek

Konečné vybrané položky, jejich faktorové zátěže a komunalitu zobrazuje tabulka 1.

Tabulka 1: Faktorové náboje

Položka	Faktor 1	Komunalita	Znění položky
1	-0,59	0,34	Dokud osoba nečelí vážným následkům (např. ztráta zaměstnání...), její obvinění by nemělo být bráno vážně.
2	-0,81	0,66	Lidé, kteří tvrdí, že byli sexuálně obtěžováni, obvykle přehánějí.
3	-0,76	0,57	Pokud dotyčná osoba nevnese obvinění, pravděpodobně situace nebyla dostatečně závažná.
4	-0,63	0,39	Je těžké uvěřit obviněním ze sexuálního obtěžování, která nebyla nahlášena v době, kdy se stala.
5	-0,75	0,56	Osoby, které čekají týdny nebo měsíce, než nahlásí sexuální obtěžování, si pravděpodobně jen vymýšlí.
6	-0,76	0,57	Osoby, které tvrdí, že byly sexuálně obtěžovány, si tuto situaci obvykle něčím zapříčinily.
7	-0,62	0,39	Některé osoby si vymýšlí obvinění ze sexuálního obtěžování, aby získali finanční odškodnění.
9	-0,63	0,39	Obvinění ze sexuálního obtěžování jsou někdy vznesena bez zjevného důvodu.
12	-0,60	0,36	Většině lidem lichoť, když jim kolegové nebo kolegyně věnují sexuální pozornost.
13	-0,57	0,33	Většina lidí si tajně užívá, když s nimi kolegové či kolegyně flirtují.
15	-0,71	0,50	Osoby by se neměly tak rychle urážet, pokud o ně kolega či kolegyně projeví sexuální zájem.

17	-0,60	0,36	Nežádoucí sexuální pozornost lze obvykle zastavit tím, že člověk jasně sdělí, že chování druhé osoby není vítané.
19	-0,70	0,50	Ve většině případů by obtěžování přestalo, kdyby dotčená osoba jednoduše řekla, aby druhá osoba přestala.
*20	-0,54	0,29	Obvinění ze sexuálního obtěžování je třeba brát vážně.

Pozn.: Položky označené * jsou skórovány reverzně.

Testové položky a výpočet hrubého skóru

Tabulka 2: Položky inventáře

Položka	Znění položky
1	Dokud osoba nečelí vážným následkům (např. ztráta zaměstnání, újma na zdraví apod.), její obvinění ze sexuálního obtěžování by nemělo být bráno příliš vážně.
2	Lidé, kteří tvrdí, že byli sexuálně obtěžováni, obvykle přehánějí.
3	Pokud dotyčná osoba nevznese obvinění, pravděpodobně situace nebyla dostatečně závažná na to, aby se jednalo o sexuální obtěžování.
4	Je těžké uvěřit obviněním ze sexuálního obtěžování, která nebyla nahlášena v době, kdy se stala.
5	Osoby, které čekají týdny nebo měsíce, než nahlásí sexuální obtěžování, si pravděpodobně jen vymýšlí.
6	Osoby, které tvrdí, že byly sexuálně obtěžovány, si tuto situaci obvykle něčím zapříčinily.
7	Některé osoby si vymýšlí obvinění ze sexuálního obtěžování, aby získali finanční odškodnění.
9	Obvinění ze sexuálního obtěžování jsou někdy vznesena bez zjevného důvodu.
12	Většině lidem lichotí, když jim kolegové nebo kolegyně věnují sexuální pozornost.
13	Většina lidí si tajně užívá, když s nimi kolegové či kolegyně flirtují.
15	Osoby by se neměly tak rychle urážet, pokud o ně kolega či kolegyně projeví sexuální zájem.
17	Nežádoucí sexuální pozornost lze obvykle zastavit tím, že člověk jasně sdělí, že chování druhé osoby není vítané.
19	Ve většině případů by obtěžování přestalo, kdyby dotčená osoba jednoduše řekla, aby druhá osoba přestala.
*20	Obvinění ze sexuálního obtěžování je třeba brát vážně.

Pozn.: Položky označené * jsou skórovány reverzně.

Hrubý skór škály se počítá jako součet bodů, které respondent získal za odpovědi na jednotlivé položky, kdy úplný souhlas je skórován 7 body a úplný nesouhlas 1. Výjimku tvoří položka 20, která je skórována reverzně - kde proband uvádějící nesouhlas získává 7 bodů a za úplný souhlas získává 1 bod. Vzhledem k jednofaktorovému řešení inventář obsahuje pouze jedinou škálu akceptace mýtů o sexuálním obtěžování. Celkový hrubý skór se pohybuje v rozmezí 14 až 98 bodů.

Důkazy o reliabilitě metody

Vnitřní konzistence

Pro ověření reliability metody jako vnitřní konzistence byl použit koeficient Cronbachova alfa. Do analýzy vstoupilo 14 položek škály, přičemž položka 20 byla před výpočtem rekódována. Výsledná hodnota koeficientu $\alpha=0,91$ ukazuje na vysokou vnitřní konzistenci škály a spolehlivost měření.

Dále jsme ověřovaly split half reliabilitu rozdělením na sudé a liché položky s výsledkem 0,93.

Tabulka 3 zobrazuje změnu celkového koeficientu α po vyřazení položky ze škály a R-celek, který udává korelační koeficient položky se zbytkem škály. Můžeme vidět, že Cronbachova alfa se nezvýší po vyřazení žádné položky z inventáře.

Tabulka 3: Změna celkového koeficientu α po vyřazení položky ze škály

Položka	R-celek	α po odstranění z celku
1	0,55	0,91
2	0,76	0,90
3	0,70	0,90
4	0,60	0,91
5	0,69	0,90
6	0,70	0,90
7	0,60	0,91
9	0,61	0,90
12	0,59	0,91
13	0,57	0,91
15	0,68	0,90
17	0,58	0,91
19	0,68	0,90
20	0,50	0,91

Pozn.: α po odstranění z celku udává změnu koeficientu po vyřazení položky ze škály a R-celek udává korelační koeficient položky se zbytkem škály.

Stabilita v čase

Při ověřování stability v čase jsme použili všech 29 opětovně vyplněných škál. Výpočet byl proveden pomocí Pearsonova korelačního koeficientu. Nalezená hodnota odpovídá koeficientu $r=0,93$, tedy vysoké shody prvního testování a retestu.

Důkazy o validitě metody

Kriteriální validita metody

Kriteriální validita metody byla ověřena pomocí metody známých skupin (known-groups validity). Teoretickým předpokladem bylo, že osoby s osobní zkušeností se sexuálním obtěžováním budou vykazovat nižší míru akceptace mýtů (nižší hrubý skóre) než osoby bez této zkušenosti, neboť jejich postoj je formován realitou prožité situace, nikoliv stereotypními představami.

Jako vnější kritérium sloužila položka č. 21: „Byl/a jste někdy vy sám/sama obětí sexuálního obtěžování?“ Na základě odpovědí byl výzkumný soubor rozdělen na dvě skupiny: osoby s osobní zkušeností se sexuálním obtěžováním a osoby bez této zkušenosti.

Z celkového souboru 360 respondentů bylo do analýzy zahrnuto 281 osob. Zbylí respondenti uvedli nejednoznačné odpovědi nebo položku nevyplnili, proto byli z analýzy vyřazeni.

Tabulka 4: Rozdíly v hrubém skóre akceptace mýtů podle zkušenosti se sexuálním obtěžováním

Skupina respondentů	N	Průměr (M)	Směr. odchylka (SD)	t-hodnota	p-hodnota	Cohenovo d
Bez zkušenosti	165	39,65	13,36	5,16	< 0,001	0,61
Se zkušeností	116	31,81	11,95			

Výsledky t-testu pro nezávislé výběry (tabulka 4) ukázaly statisticky významný rozdíl mezi skupinami ($t(279) = 5,16$; $p < 0,001$). Respondenti bez zkušenosti se sexuálním obtěžováním dosahovali průměrně vyššího skóre ($M = 39,65$; $SD = 13,36$) než respondenti s osobní zkušeností.

($M = 31,81$; $SD = 11,95$). Velikost účinku byla středně silná ($d = 0,61$). Zjištění potvrzuje předpoklad, že osobní zkušenost s obtěžováním snižuje tendenci akceptovat mýty o něm, což podporuje kritériální validitu předkládané metody.

Faktorová validita

Naše škála se zabývá postoji k existujícím mýtům o sexuálním obtěžování. Pro měření tohoto konstruktů využíváme jednodimenzionální škálu, která je sycena pouze jedním faktorem. Škála po extrakci zahrnuje 14 položek. Statistické vlastnosti škály prezentujeme níže v tabulce 5 dle jednotlivých položek, jejich faktorového náboje a komunality položky.

Tabulka 5: Faktorové náboje položek

Položka	Faktor 1	Komunalita
1	-0,59	0,34
2	-0,81	0,66
3	-0,76	0,57
4	-0,63	0,39
5	-0,75	0,56
6	-0,76	0,57
7	-0,62	0,39
9	-0,63	0,39
12	-0,60	0,36
13	-0,57	0,33
15	-0,71	0,50
17	-0,60	0,36
19	-0,70	0,50
*20	-0,54	0,29
vysvětlený rozptyl	44%	

Žádná položka neklesá faktorovým nábojem pod 0,50 a komunalitou pod 0,29.

Orientační normy

Pro stanovení orientačních norem naší metody jsme zvažovaly vytvoření norem pro jednotlivé skupiny dle věku a pohlaví. Avšak jednotlivé skupiny byly výrazně nerovnoměrně zastoupené (267 žen a 93 mužů; věkové kategorie a počty respondentů: 15-29 let - 211 osob, 30-44 let - 93 osob, 45-60 let - 45 osob a 61-76 let - 11 osob) z toho důvodu jsme se rozhodly vytvořit normy pro celou populaci.

Pro tvorbu norem byla využita nelineární „plošná“ transformace. Důvodem volby nelineární transformace bylo rozložení dat, které nevykazovalo normální rozdělení (Shapiro-Wilko – $W = 0,97$; $p < 0,05$). Hodnoty hrubých skóre probandů byly nejprve převedeny na percentil a následně převedeny na Z-skóre. Hodnoty byly dále upraveny do podoby staninu, který je vhodný pro interpretaci výsledků. Staninové normy shrnuje tabulka 6.

Tabulka 6: Orientační normy pro celou populaci

HS	stanin
14-16	1
17-21	2
22-30	3
31-41	4
42-59	5
60-72	6
73-82	7
83-86	8
87-89	9

Zhodnocení metody

Z původně dvaceti položkového inventáře se čtyřmi škálami jsme na základě prezentovaných výsledků faktorové analýzy vytvořili inventář se čtrnácti položkami o jediné škále.

Tento čtrnácti položkový inventář je rychlý a spolehlivý nástroj k měření akceptace mýtů o sexuálním obtěžování. Analýza naznačuje, že navržené položky jsou vzájemně velmi silně provázané a statisticky splývají v jednu dimenzi. Tento závěr je v souladu s vysokou reliabilitou metody (vnitřní konzistence $\alpha=0,91$, stabilita v čase $r=0,93$).

Dále jsme ověřovaly kritériální a faktorovou validitu. Žádná položka neklesá faktorovým nábojem pod 0,50 a komunalitou pod 0,29. Statisticky významné rozdíly v HS mezi osobami s osobní zkušeností se sexuálním obtěžováním a osobami bez této zkušenosti ($t(279) = 5,16$; $p < 0,001$, $d = 0,61$) potvrzují náš předpoklad, že osobní zkušenost s obtěžováním snižuje tendenci akceptovat mýty o něm, což podporuje kritériální validitu předkládané metody.

Od několika respondentů jsme dostaly zpětnou vazbu ke konstrukci dotazníku – celkem 25 podnětů, které se týkaly položek 1, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 18 a 19. Jako problematicky formulované se jeví položky 8, 10, 11 a 16. Nevhodně formulované nebo nejednoznačné položky mohly ovlivnit výsledky faktorové analýzy pro původních dvacet položek. To je v souladu se skutečností, že jsme tyto položky na základě faktorové analýzy vyřadily. Problémem mohl být např. překlad položek, nebo adaptace škály pro obě pohlaví. Nicméně konečný čtrnácti položkový inventář se jeví dostatečně kvalitní, ovšem již bez původních čtyř škál.

V předkládané škále by současně mohlo být více reverzních položek, které by byly rovnoměrně rozptýlené při prezentaci jednotlivých výroků. Tento krok by mohl přispět ke kontrole pozornosti respondenta, odhalit jeho porozumění jednotlivých výroků, omezit tendenci souhlasit, lépe rozlišit automatické odpovědi a přispět tak ke zvýšení validity metody.

Použitá literatura

1. Ajzen, I., & Fishbein, M. (1970). The prediction of behavior from attitudinal and normative variables. *Journal of experimental social Psychology*, 6(4), 466-487. [https://doi.org/10.1016/0022-1031\(70\)90057-0](https://doi.org/10.1016/0022-1031(70)90057-0)
2. Allport, G. W. (1935). Attitudes. In C. Murchinson (Ed.), *Handbook of social psychology* (pp. 798-844).
3. Benson, D. J., & Thomson, G. E. (1982). Sexual harassment on a university campus: The confluence of authority relations, sexual interest and gender stratification. *Social problems*, 29(3), 236-251. <https://doi.org/10.1525/sp.1982.29.3.03a00030>
4. Bondestam, F., & Lundqvist, M. (2020). Sexual harassment in higher education—a systematic review. *European Journal of Higher Education*, 10(4), 397-419. <https://doi.org/10.1080/21568235.2020.1729833>
5. Buchanan, N. T., Bergman, M. E., Bruce, T. A., Woods, K. C., & Lichty, L. L. (2009). Unique and joint effects of sexual and racial harassment on college students' well-being. *Basic and Applied Social Psychology*, 31(3), 267-285. <https://doi.org/10.1080/01973530903058532>
6. Burn, S. M. (2019). The psychology of sexual harassment. *Teaching of Psychology*, 46(1), 96- 103. <https://doi.org/10.1177/0098628318816183>
7. Eagly, A. H., & Chaiken, S. (1993). *The psychology of attitudes*. Harcourt brace Jovanovich college publishers.
8. Fitzgerald, L. F., Shullman, S. L., Bailey, N., Richards, M., Swecker, J., Gold, Y., ... & Weitzman, L. (1988). The incidence and dimensions of sexual harassment in academia and the workplace. *Journal of Vocational Behavior*, 32(2), 152-175. [https://doi.org/10.1016/0001-8791\(88\)90012-7](https://doi.org/10.1016/0001-8791(88)90012-7)
9. Gutek, B. A. (1985). *Sex and the workplace*. San Francisco: Jossey – Bass.
10. Hewstone, M., & Stroebe, W. (2006). *Sociální psychologie: moderní učebnice sociální psychologie*. Portál.
11. Huerta, M., Cortina, L. M., Pang, J. S., Torges, C. M., & Magley, V. J. (2006). Sex and power in the academy: Modeling sexual harassment in the lives of college women. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 32(5), 616-628. <https://doi.org/10.1177/0146167205284281>
12. Martin-Storey, A., & August, E. G. (2016). Harassment due to gender nonconformity mediates the association between sexual minority identity and depressive symptoms. *The Journal of Sex Research*, 53(1), 85-97. <https://doi.org/10.1080/00224499.2014.980497>
13. Richman, J. A., Rospenda, K. M., Nawyn, S. J., Flaherty, J. A., Fendrich, M., Drum, M. L., & Johnson, T. P. (1999). Sexual harassment and generalized workplace abuse among university employees: prevalence and mental health correlates. *American journal of public Health*, 89(3), 358-363. <https://doi.org/10.2105/AJPH.89.3.358>
14. Vaughan, G. M., & Hogg, M. A. (2013). *Social psychology*. Pearson Higher Education AU.
15. Welsh, S. (1999). Gender and sexual harassment. *Annual Review of Sociology*, 25(1), 169-190. <https://doi.org/10.1146/annurev.soc.25.1.169>